கீதா சாரத் தாலாட்டு

1980

வெளியீடு:

கோவிலூர் ஆதீனம்

கீதா சாரத் தாலாட்டு

பதிப்பு:
1980

வெளியீடு:
கோவிலூர் ஆதீனம்

முன்னுரை

பிரஸ்தானத் திரயங்களில் ஒன்ருகப் போற்றப் பெறும் "பகவற் கீதை" உலகப் புகழ் மிக்கதொரு மெய்ஞ்ஞானக் களஞ்சியமாகும். பகவான் கண்ணனுல் அருச்சுனனுக்கு உபதேசிக்கப் பெற்றது "பகவற் கீதை". உலகில் பகவற் கீதைக்கு அமைந்துள்ள விரிவுரைகளும் மொழி பெயர்ப்புகளும் கணக்கிலாதனவாகும். இத்தகு மாபெரும் சிறப்பு வாய்ந்த பகவற் கீதையின் மேலாம் தத்துவ உண்மைகளை இன்பத் தமிழில் எளிய முறையில் தாலாட்டுப் பிரபந்த வடிவில் ஆக்கியவர், தொண்டைவள நாட்டில் மாதைப் பதியின் மன்னனுக விளங்கிய திருவேங்கடநாதர் என்னும் மறையோர் ஆவர். இவருக்கு அறிவிலும் அழகிலும் சிறந்த இரு புதல்விகள் இருந்தனர். இவர்களுள் ஒருத்திக்கு மகப்பேறு வாய்க்கப் பெருமையால் மனம் வருந்தி ஏங்கித்தவித்தனள். அன்பு மகளின் ஏக்கம் காணச் சகியாத திருவேங்கடநாதர், அழகிய கண்ணன் பதுமை ஒன்றைக் கையினில் கொடுத்து "இதனைத் தொட்டிலில் இட்டு அருமை மைந்தனுகவே கருதித் தாலாட்டிச் சீராட்டிப் பாராட்டி மகிழ்ச்சி பெறுக" என ஆசி கூறியதுடன் தாலாட்டும் பொருட்டு பகவற் கீதையின் சாரமான "கீதா சாரத் தாலாட்டுப்" பிரபந்தத்தையும் இயற்றியருளினர்.

அம் மாது நல்லாள் தந்தையின் அருள் வாக்கிற்கேற்ப பதுமையைத் தொட்டிலில் இட்டுச் சீராட்டித் தாலாட்டி இன்புற்றுவர சிலஆண்டுகளில் சற்புத்திரப்பேறு வாய்த்து அளவிலா ஆனந்தம் அடைந்தனள் என்பது வரலாறு. இத்தாலாட்டு மெய்யுணர்வு ஊட்டக்கூடிய தத்துவச் செல்வங்கள் நிறைந்தது. படிப்பவர்க்கு எளிய முறையில் இனிய தமிழில் அமைந்துள்ளது. ஒலிகள், உணர்ச்சியைத் தூண்டும் ஆற்றல் உடையவை. மந்திர ஒலிகள், வேத ஒலிகள் போன்ற சிறப்பு ஒலிகள் நன்மை பயக்கும் சக்தி வாய்ந்தவை. பொருள் தெரியாத போதிலும் புனிதமான நல்ல ஒலிகள் கேட்பதாலும் மீண்டும் மீண்டும் சிந்திப்பதாலும் நன்மை பெருகும் என்பர் சான்றோர். கொஞ்சும் மழலைச் செல்வங்களின் பிஞ்சு உள்ளங்களில் இந்தத் தத்துவம் நிறைந்த தாலாட்டு ஒலிகள் கருப் பொருளாக அமைந்து காலம் வரும் போது தழைத்து ஓங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. தாய்க்குலம் இந்தத் தாலாட்டினைக் கற்றுணர்ந்து மழலைச் செவிகளில் புனிதமான தத்துவ ஒலிகளைப் புகட்டி சேய்க் குலத்தினைச் சிறப்பிக்கச் செய்து நல் வாழ்வுவாழ வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். மநநம் செய்பவர்களின் சௌகர்யம் கருதி மூலம் மட்டிலும் தனியாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

பதிப்பாளர்

திருவாமாத்தூர்
ஸ்ரீ திருவேங்கட நாதர் இயற்றிய

கீதா சாரத் தாலாட்டு

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் துதி

ஐவகைப் பொருளும் நான்கு
    காரணமும் குணங்கள் மூன்றும்
செய்வினை இரண்டும் ஒன்றி
    யாவரும் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிருள் அகல ஞானப்
    பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவளர் ஆழிச் செங்கண்
    கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

ஆக்கியோன் பெயரும்,
முதனூற் பெயரும், நூற்பெயரும்.

மாதையர்கோன் வேதநவில்
    வாய்வேங் கடநாதன்
காதையுறப் பார்த்தனுக்குக்
    கண்ணனருள் - கீதைக்
கருத்துயர்தா லாட்டாகக்
    கட்டுரைத்தான் யாரும்
கருத்துயர்தீர்ந் தெய்தக் கதி.

நூல்

சீராரும் பரமார்த்த
தெரிசநத்தை அருள்செய்யப்
பேராரும் தேசிகராய்ப்
பெருமானே வந்தவரோ 1

திருத்தேரில் சாரதியாய்ச்
சேர்ந்திருந்தும் கீதையினல்
அருச்சுநற்கு மெய்ஞ்ஞானம்
அனைத்தும்உரை செய்தவரோ 2

செஞ்சமரில் பந்துசநம்
சேதமுறும் என்றிரங்கி
அஞ்சினவன் பயம்தீர்த்தே
அமர்செய்யச் சொன்னவரோ 3

சுற்றம்அறில் சோகம்எனச்
சொல்லினைசற்று அறிந்தவன்போல்
கற்றுணர்ந்த பேர்அதனல்
கலங்கார்காண் என்றவரோ 4

கலங்காரோ இறப்புவரில்
கற்றுணர்ந்த பேரேனும்
மலங்காமல் நான்இருக்கும்
வகைஉரையும் எனவினவ 5

நீயும்நா னும்புவிமேல்
நிருபர்களும் மெய்யுணர்வால்
ஆயுங்கால் பிறந்திறப்பது
ஆர்க்கும்இலை என்றவரோ 6

ஈங்குளவர்க்கும் பிறந்திறப்பது
இல்லைஎன்றீர் இல்வுலகில்
நீங்குபவம் யார்க்குஇதனை
நிச்சயமாய்ச் சொல்லுமென 7

இத்தரையில் பிறந்திறப்பது
எடுத்தஉடற்கு அடுத்தபொறி
நித்தியமா கியஆந்மா
நின்சொருபம் என்றவரோ 8

அங்கம்உயிர் இந்தியம்நான்
அன்றிவேறு எனைக்காணேன்
இங்குயான் வேறுண்டேல்
எனக்குஅறியப் புகலும்என 9

மெய்உயிர்இந் தியங்கள்அல்லால்
வேறுஅறியேன் என்றவனைப்
பைய!அவை யால்அறியப்
படானும்நீ என்றவரோ 10

தேகம்வேறு ஆகில்அதைச்
சேர்ந்ததுஇவன் ஏதுஎனவே

சோகமே விளைகருமத்
தொடர்ச்சியினால் என்றவரோ 11

தேகம்எடா முன்கருமச்
செயல்வரும்ஆறு ஏதுஎனவே
ஏகமாம் மரமும்வித்தும்
எனும்முறைபோல் என்றவரோ 12

காயமும்தா னும்பிறிதேல்
கன்மம்எவர் செய்ததுஎனத்
தீயஉடற்கு அலதுகன்மச்
செயல்தனக்குஏது என்றவரோ 13

படர்கருமம் உடல்செய்யில்
பலம்உறுவது யார்க்குஎனவே
அடர்பலமும் உடற்கேயாம்
அறிவார்க்குஏது என்றவரோ 14

வெய்யவினை உடற்குஎன்றால்
மெய்இங்கே விழஆந்மா
ஐயம்அற நரகசொர்க்கம்
அநுபவிப்பது ஏதுஎனவே 15

அநுபவமே இலைஅதுவீண்
ஆரோபிதம் நிகழ்த்தில்
தநுகரணச் செயல்தனதாச்
சார்வதுபோல் என்றவரோ 16

மற்றுஉடலின் செய்கைதன்மேல்
வருமயக்கம் ஏதுஎனவே
முற்றுணர்வுஒன்று இல்லாத
மோகம்என்று சொன்னவரோ 17

அறிவுதே கம்தனக்கோ
ஆந்மாவிற் கோஎனவே
பிறிவுசெயில் அசித்துஉடலம்
பிரமம்அறிவு என்றவரோ 18

தேகம்அசித் தாகில்இந்தச்
செயல்வருவது ஏதுஎனவே
ஏகபரம் சோதியின்முன்
இருக்கையினால் என்றவரோ 19

இருக்கினும் அசேதநத்துக்கு
இச்செயல்உண் டோஎனவே
உருக்குபடாக் காந்தம்முன்னில்
ஊசிநிகர் என்றவரோ 20

சொன்னசெயல் உடற்குஆனால்
சுகதுக்கம் யார்க்குஎனவே
அன்னசுக துக்கமும்தான்
அவ்வுடற்கே என்றவரோ 21

சேதநமாம் ஆந்மாவைச்
சோராத துக்கசுகம்

ஓதுசட மாம்உடலை
உற்றிடுமோ சொல்லும்என 22

பூதம்ஐந்தோடு ஐந்துயிர்கள்
புலன்கள்பத்து மநம்முதல்நான்கு
ஈதுஇருமெய் இதில்மநத்துக்கு
இன்பதுன்பம் என்றவரோ 23

இந்தஇரு வகைத்தநுவிற்கு
ஏதுஏது எனவினவ
முந்தியகா ரணம் அதனால்
மூன்றுதநு என்றவரோ 24

மநம்அறியும் துக்கசுக
வரவுஎன்றீர் அம்மநமும்
வினவில்அசே தநம்அலவோ
விரித்துஎனக்கு விளம்பும்என 25

அம்மநத்தில் ஆந்மா
அபேதம்போல் தோன்றுதலால்
விம்முதுக்க சுகத்தைமநம்
மேவும்என்று சொன்னவரோ 26

அந்தமநோ துக்கசுகம்
அதனிடத்து நில்லாமல்
வந்திலங்கும் ஆந்மாவை
மருவியதுஎன் சொல்லும்என 27

வெய்யகன லின்சூடு
மேல்வைத்த சட்டியினூடு
உய்யபுன லூடுவந்துஅங்கு
ஒன்றுதல்போல் என்றவரோ 28

சித்தாகும் ஆந்மாவும்
செடமாகும் சித்தமும்தான்
ஒத்தாங்கு இரண்டும்ஒன்றாய்
உற்றவகை சாற்றும்என 29

வல்லிரும்பு கனலுடனே
மருவியது போல்மநமும்
ஒல்லையில்ஆந் மாவுடனே
உற்றதுகாண் என்றவரோ 30

உற்றதுஎத னால்எனவே
உள்ளம்அவி வேகம்உறப்
பற்றியதன் மேலும்அதன்
பண்புவந்தது என்றவரோ 31

அடுத்தகுணம் போமோபின்
ஆந்மாவை விட்டெனவே
எடுத்தசெம்பூ நிறம்படிகத்து
ஏறுதல்போல் என்றவரோ 32

சுத்தபடி கம்போல்
சொருபமாய்த் தானிருக்க

மெத்தவும்ஆசா மலிநம்
மேவியதுஎன் சொல்லும்என 33
அநாதியாம் வாசனையால்
அடைந்ததுஆ சாமலிநம்
மநோபந்தம் இருக்கில்முத்தி
வாராதுஎன்று உரைத்தவரோ 34
பந்தம்எது முத்திஎது
பகுத்துரைக்க வேண்டும்என்றன்
சிந்தை தெளியஎன்று
திருத்தா ளினைவணங்க 35
தேகாதி தான்எனவே
சேர்அபிமா நங்கள்பந்தம்
ஆகாத மாநம்விடில்
அரியமுத்தி என்றவரோ 36
அபிமாநம் வரும்வகையும்
ஆங்குஅதுதான் தீர்வகையும்
தபியாமல் நான்அறியத்
தயவாகக் கூறும்என 37
மறந்திடும்அஞ் ஞாநத்தால்
மாநம்வந்தது அஞ்ஞாநம்
இறந்துவிடின் மாநமும்போம்
என்னஉரை செய்தவரோ 38

அந்தமுறை அஞ்ஞாநம்
அணுகுவதும் போவதுவும்
சந்தயம்இல் லாதுஅறியத்
தயவாகக் கூறும்என 39
அஞ்ஞாநம் வந்தது
அநாதிஅது சொல்வதல்ல
மெய்ஞ்ஞானத் தாலே
விடுமென்று உரைத்தவரோ 40
இரவிஎதிர் அடுத்துவந்த
இருள்போல அஞ்ஞாநம்
வரவிதியோ சோதிதன்பால்
வந்தவகை ஏதுஎனவே 41
அந்தஅறிவு வந்தால்
அஞ்ஞாநம் இல்லைஅப்பால்
சந்ததமும் ஆநந்த
சாகரம்காண் என்றவரோ 42
வேதாந்தத் தால்குருவால்
மெய்ஞ்ஞாநம் வந்தவுடன்
தீதுஆன துக்கசுகம்
தீராதது ஏதுஎனவே 43
பற்றுஅறுமோ துக்கசுகம்
பரோக்ஷஞா நத்தாலே

அற்றமாம் அவ்விரண்டும்
அபரோக்ஷத்து என்றவரோ 44

பரோக்ஷம்அப ரோக்ஷம்எது
பகுத்துரைக்க வேண்டும்என்றன்
திரோதமாம் புத்திநன்றாய்த்
தெளிவுபெறும் ஆறுஎனவே 45

பகர்ந்தசத்த ஞாநம்
பரோக்ஷம் அநுபவத்தால்
அசம்பிரமம் எனும்ஞாநம்
அபரோக்ஷம் என்றவரோ 46

தான்பிரமம் என்றுஅறிந்தும்
தநுவைத்தான் என்றபுத்தி
ஏன்போக வில்லைஅதை
எனக்குஅறியப் புகலும்என 47

கேள்வியினால் மநநத்தால்
கிளர்ந்தயோ கங்களினால்
ஆள்பிரமத்து அநுபவம்வந்து
அதுதீரும் என்றவரோ 48

ஆதியாம் சிற்சொரூபம்
ஆகாததான் இனிமேல்
சோதிமநந ஆதியினால்
சொரூபம்ஆ மோஎனவே 49

எப்போதும் சிந்மயம்தான்
எனல்மறந்து தேடுவது
செப்பும்மிடற்று அணிஇருக்கத்
தேடுதல்போல் என்றவரோ 50

தேடியபின் தேகபுத்தி
தீர்ந்துபோய்ச் சிற்சொரூபம்
கூடுவனோ யான்என்
குறைதீரச் சொல்லும்என 51

வந்தஉடல் வேறாயும்
வாசனையால் தான்எனலால்
சந்தயம்என் தற்சொரூபம்
தான்ஆதற்கு என்றவரோ 52

தநுவைத்தான் எனும்பிரமை
சத்தஞா நத்தில்அறாது
அநுபவமெய்ஞ் ஞாநத்தால்
அறும்வகைஏது உரையும்என 53

விளக்குவிளக்கு எனும்அதனால்
வெய்யஇருள் போய்விடுமோ
துளக்கம்இலா விளக்குஏற்றில்
தொலையும்இருள் என்றவரோ 54

நெடுங்காலம் ஆந்மாவை
நீங்காத அஞ்ஞாநம்

விடுங்காலம் எந்நாளோ
மெய்ஞ்ஞாநத் தால்எனவே 55

அந்தகா ரம்குகையில்
ஆயிரம்நாள் இருந்தாலும்
செந்தீபம் கண்டவுடன்
தீர்வதுபோல் என்றவரோ 56

கருமம்யோ கம்தவமே
காரணமாய் நீங்காமல்
அருமையாய் ஞாநம்வந்தோ
அஞ்ஞாநம் போம்எனவே 57

குத்தும்வெட்டும் படைகளினுல்
கூடுமோ இருள்துரக்க
உத்தமமாம் ரவிஉதித்தால்
ஓடும்இருள் என்றவரோ 58

அஞ்ஞாந இருள்துரக்க
அறியாத நல்லகன்மம்
மெய்ஞ்ஞாலம் தனைப்பரிக்கும்
விதம்எவ்வாறு எனவினவ 59

இந்திரஜா லம்போல
இவ்வுலகை நம்மிடத்தில்
தந்திரமாய்த் தோற்றுவித்தோம்
சத்தியம்அல என்றவரோ 60

மித்தைஎனும் சகத்துநின்பால்
விளங்குமோ எனவினவ
சுத்திதனி லேரசதம்
தோன்றுதல்போல் என்றவரோ 61

அயல்வெள்ளி சுத்தியின்மேல்
ஆரோபி தம்கூடும்
இயலுள்ள சகமும்முன்வேறு
இருந்ததும்உண் டோஎனவே 62

மநமயக்கம் பிடிக்கில்இல்லா
வஸ்துவும்தோன் றிடும்அதுவோ
கனவில்விண்ணில் தான்பறக்கக்
கண்டதுபோல் என்றவரோ 63

கனவுபோல்பிர பஞ்சம்என்றீர்
கண்விழித்தால் கனவுபொய்யாம்
வினவுசகம் திநமும்மெய்யாய்
விளங்குவதுஎன் சொல்லும்என 64

மெய்யாக விளங்குவது
மெய்ஞ்ஞாநம் வரும்அளவும்
பொய்யாம்பின் கனவதுபோல்
போதம்வரில் என்றவரோ 65

முன்புகண்ட கனவுபொய்யாம்
முழிசாக்கிரம் போலஎன்றீர்

பின்புமுத்தித் தசைஅடைந்தும்
பிரபஞ்சம்நிற்பது ஏதுஎனவே 66
தெரிந்தவர்க்குத் தோற்றுவது
தெத்தபடம் போல்வதுஅல்லால்
பரந்தசகம் காரியத்தில்
பயன்படாது என்றவரோ 67

கன்மம்வினை அஞ்ஞாநம்
கடந்தும்அதன் காரியமாம்
புன்மைஉறு மெய்உடனே
போகாதது ஏதுஎனவே 68
வெட்டவிழும் மரம்பசந்து
விளங்குதல்போல் சிலகாலம்
நட்டகன்மம் மாய்ந்தும்அங்கம்
நடித்திடுங்காண் என்றவரோ 69

சென்மம்போய் முத்தியினைச்
சேரச் சிலர்இருக்கத்
தொன்மைஆந் மாபலவோ
சொரூபம் பகரும்என 70
பிரமம்என்றும் ஈசன்என்றும்
பெருகுபல சீவர்என்றும்
உரைமயக்கம் அலதுஆந்மா
ஒருவனே என்றவரோ 71

ஏகம்தான் ஆந்மா
எனும்வகையே மெய்யானல்
ஆகம்தோ றும்பலவாய்
அமர்ந்ததுஎன்னே சொல்லும்என 72
பலகடத்தில் சலத்தூடு
பாநுவிம்பம் தோன்றுதல்போல்
தொலைவில்புத்தி தொறும்ஆந்மாத்
தோன்றுதல்காண் என்றவரோ 73

ஆதித்தன் போல்ஆந்மா
அளவில்புத்தி தொறும்தோன்றில்
சாதிக்கும் முத்திஎவர்
தமக்குஅதனைச் சாற்றும்என 74
பந்தம்முத்தி தானும்அந்தப்
பரந்தபுத்தி தனக்கேஆம்
அந்தவிம்பம் தனக்குஇலைஎன்று
அறிவுவரச் சொன்னவரோ 75

பரம்ஏகம் ஆயும்அதில்
பலசீவர் ஏதுஎனவே
ஒருகடலில் பலகுமிழி
உதிப்பதுபோல் என்றவரோ 76
சீவன்அது தான்என்றும்
சேரும் பிரமம்என்றும்

ஆவதுவோ பேரின்பம்
ஆங்குஅதுஎனக்கு ஓதும்என 77

ஏகம் பிரமம்
இரண்டுஇலைநீ வேறும்அல
சோகம்உறும் பேதம்அறில்
தோன்றும்இன்பம் என்றவரோ 78

சீவபே தம்போமோ
சித்துஒன்று மோஎனவே
ஆவல்மநம் அறும்சுழுத்தி
அவத்தையில்பார் என்றவரோ 79

பேதம்அல இவ்வுலகம்
பிரமமயம் என்றுஅறிந்தும்
பூதமய மாய்த்தோற்றல்
போகாதது ஏதுஎனவே 80

கானலைநீர் என்றுஓடிக்
கண்டவர்க்குத் தீர்ந்தபின்னும்
வான்உலவு நீராகி
வயங்குதல்போல் என்றவரோ 81

அறிவானும் நல்லறிவும்
அறியப் படும்பொருளும்
பிறிவாய்மூன் றாய்இருத்தல்
பேதம்அல வோஎனவே 82

சொப்பநத்தில் தனித்துஒருவன்
தோற்றம்வேறு இல்லைஅங்கே
கற்பனையாம் பொருள்அறிவு
காண்பவன்போல் என்றவரோ 8

கற்பனையாம் பேதங்கள்
காணமல் போம்வகையை
விற்பனமாய் நான்அறிய
விளம்பும்என வேவணங்க 8

துரியமாம் யோகத்தால்
தூயமநம் லயமானல்
அரியமூ வகைவிகற்பம்
அழியும்என்று சொன்னவரோ 8

சிறந்திருக்கும் ஆந்மாவும்
செகம்எல்லாம் நிறைந்திருந்தும்
மறைந்துஎனக்குத் தோன்றாத
வகைஏது சொல்லும்என 8

சத்துச்சித்து ஆநந்தம்
தான்மூன்றும் அதனுடனே
ஒத்துற்று நாம
உருவம் சகம்ஆகி 8

இருக்கையினில் தோற்றுது
இவைமூன்றும் பிரமம்என

மரிக்கில்வரும் பின் இரண்டும்
மறிசகம்என்று உரைத்தவரோ 88

அறிந்துகொள்ஞா நத்தாலே
ஆன்மாவை என்றுஉரைத்தீர்
சிறந்துஒளிரும் ஆந்மாவும்
திரிசியம்ஆ மோனவே 89

முந்தியஞா நத்தாலே
முதிரும்அஞ்ஞா நம்துரக்கில்
சிந்தையில்ஆந் மாச்சுயமாய்த்
திகழும்என்று சொன்னவரோ 90

இனியமுத்திச் சுகம்இருப்பது
எப்படிஎன் றேவினவ
அநுபவத்தில் அறிவிடயா
நந்தம்போல் என்றவரோ 91

மநலயம்வந் தவர்அலது
மற்றுஇலரோ முத்தர்எனச்
சநகனைப்போல் சீவந்முத்தர்
தாமும்உளர் என்றவரோ 92

சீவந்முத்தி அடைந்தோர்கள்
செயலும்அவர் தம்குணமும்
நாஉரைக்கும் வாசகமும்
நான்அறியச் சொல்லும்என 93

வரும்கருவு பிறப்பினொடு
வளர்தல்பருத் தல்குறைதல்
ஒருங்கலும்மெய்க்கு என்றுஅதனை
ஒறுத்திருப்பார் என்றவரோ 94

பார்ப்பதுவும் கேட்பதுவும்
பகர்வதுவும் செல்வதுவும்
ஏற்பதுவும் கரணதன்மம்
எனத்துணிவார் என்றவரோ 95

பசிதாகம் உயிர்க்குளனவே
பயம்துக்கம் சுகம்காமம்
வசிகோபம் மதிக்குளனவே
மகிழ்ந்திருப்பார் என்றவரோ 96

வீடும்தா ரமும்உறவும்
மேவிஎன்றும் இருந்தாலும்
நீடும்தா மரைஇலைநீர்
நிகர்ஒப்பார் என்றவரோ 97

பற்றிடும்கா யமும்தானும்
பன்னாள்ஒன் றாயினும்பின்
உற்றபுளி யம்பழமும்
ஓடும்ஒப்பார் என்றவரோ 98

கூறும்உலக இயற்கையுடன்
கூடினும்மெய்ஞ் ஞானம்வந்தோர்

சேறும்பிள்ளைப் பூச்சியும்போல்
திரிவார்காண் என்றவரோ 99

ததியூடு கடைந்தவெண்ணெய்
தான்மோரில் கிடப்பதுபோல்
மதியோடு கூடினும்பின்
மயங்கார்காண் என்றவரோ 100

அருச்சுநன்றன் பொருட்டாக
அனைவருக்கும் ஞானம்வரப்
பொருந்தியதே சிகவடிவாம்
புண்ணியரே கண்வளரீர் 101

ஆயர்குல மாதர்
அளவிலோ ரைப்புணர்ந்தும்
தூயபதி ஞரு
யிரவருடன் தோய்ந்திருந்தும் 102

பரமமுநி வர்முன்னே
பரிச்சித்தைத் தீண்டிஅன்று
பிரமசரி யம்செலுத்தும்
பேரொளியே கண்வளரீர் 103

ஓம் தத் ஸத்

உரையுடன் கூடிய "கீதா சாரத் தாலாட்டு" புத்தகம் வேண்டுவோர் அடியிற் குறித்த விலாசங்களுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1) கோவிலூர் ஆதீனம்
கோவிலூர்.
மானகிரி வழி (623 307)
(இராமநாதபுரம் மாவட்டம்)

---

2) ஸ்ரீ குரு தட்சிணாமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் மடாலயம்
மடப்புரம்
திருவாரூர்.
(தஞ்சாவூர் மாவட்டம்)

வசந்தா பிரஸ், தேவகோட்டை. போன்: 256